

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ

Προπληρωτέα.

Διά τὸ ἑσπερικόν δρ. 12.
Διά τὸ ἑξωτερικόν » 15.

Συντάσσεται ὑπὸ Δ. Πανταζῆ καὶ ἐκδίδεται δαπάνῃ αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἰδίου ἐνεργεῖται πᾶσα διοικητικὴ αὐτῆν ἀφορᾶσα.
Τῆς καταχωρήσεως ἀγγέλων λεπτὰ 15 ὁ στίχος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Αἱ ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Παρὰ τοῖς Κ. Κ. Διδασκάλοις καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρομείων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ. Κ. Ἑλληρικ. Προξένοις καὶ τοῖς ἰδιαιτέροις ἐπιτρόποις τοῦ ἐκδότης.

Ἐκδίδεται τετράκις τοῦ μηνός.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντές εἰσι σπουδαῖοι.

(ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

Ἐὰν ἦς φιλομαθής, ἔσῃ καὶ πολυμαθής. (ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ).

Ἀθήνησι, τῇ 5 Νοεμβρίου 1855.

Μονομάχοι (gladiatores).

Ἐν τῷ πρώτῳ ἀρθρῷ τοῦ προλαβόντος φύλλου τῆς Ἐφ. τῶν Φιλομαθῶν ἐμνήσθημεν ἐκ παρέργου τῶν ἐν Ῥώμῃ μονομάχων. Ἴδου δὴ νῦν τίνες οὗτοι καὶ ποῖον τὸ ἔργον αὐτῶν.

Μονομάχοι ὠνομάζοντο οἱ ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ καὶ ἄλλοις τόποις χάριν ψυχαγωγίας τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ ξιφομαχοῦντες. Λέγεται ὅτι παρὰ τοῖς Τυρσηνοῖς τὸ πρῶτον ἦν ἐν συνηθείᾳ ὁ τοιοῦτος ἀγὼν, τὴν ἀρχὴν εἰληφῶς ἐκ τοῦ ἔθους τοῦ φρονεῖν δούλους καὶ αἰχμαλώτους ἐν ταῖς ἐπικηδεῖσι πυραῖς τῶν τὸν βίον μεταλλαττόντων. Ἡ τῶν μονομάχων θέα ὠνομάζετο Ῥωμαϊστὶ munus, ὃ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον τιθεὶς editor, numerator, ἢ dominus· ἐτιμᾶτο δ' οὗτος, εἰ ἰδιώτης ἐτύγχανε, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος διὰ τῶν σημάτων τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀρχόντος.

Μονομαχίαι ἐξετελέσθησαν τὸ πρῶτον ἐν Ῥώμῃ, τῷ 264 π. Χ., ἐν τῇ βωνεῖᾳ ἀγορᾷ, ἐπιμελείᾳ τοῦ Μάρκου καὶ Δεκίμου Βρούτων ἐν τῇ κηδεῖᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Καὶ κατ' ἀρχάς μὲν ἠγωνίζοντο μονομαχίας ἐν ταῖς δῆμοτελέσει κηδεῖαις, ὕστερον δὲ καὶ ἐν ταῖς διασημῶν ἀνδρῶν, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ γυναικῶν. Πολλάκις εὐποροὶ ἰδιῶται ὠρίζον διὰ τῶν διαθηκῶν αὐτῶν ποσότητά τινα χρημάτων εἰς δαπάνην θεάματος τοιοῦτου κατὰ τὰς κηδεῖαις αὐτῶν. Οὐμὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐστίασεσιν ἐποιοῦντο μονομαχίας· ὁ παρ' Ἀθηναίῳ (Δ. 153) Νικ. ὁ Δαμασκηνὸς λέγει « Τὰς τῶν μονομάχων θεὰς οὐ μόνον ἐν πανηγύρεσι καὶ θεάτροις ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι, παρὰ Τυρρηνῶν λαβόντες τὸ ἔθος, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐστίασεσιν. Ἐκάλου γοῦν τινες πολλάκις ἐπὶ δεῖπνον τοὺς φίλους, ἐπὶ τε ἄλλοις, καὶ ὅπως ἂν δύο ἢ τρία ζεύγη ἴδοιεν μονομάχων, ὅτε καὶ κορεσθέντες δεῖπνον καὶ μέθη, εἰσεκάλου τοὺς μονομάχους κτλ. ». Οἱ ἀστυνόμοι (Aediles) καὶ ἄλλοι ἀρχόντες ἐν δημοσίαις πανηγύρεσιν ἐποιοῦντο μονομαχίας τὸ πλῆθος περιποιούμενοι, ἐν αἷς ἀμύθητον ἀριθμὸν μονομάχων εἰσήγον. Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας ὁ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τὴν τοιαύτην θεάν ἔρως εἰς ὑπατον περιέστη βαθμὸν· ὃ εἰς τινὰς μονομαχίας μνημονεύμενος ἀριθμὸς μονομάχων ἀπίστευτος ἂν εἴη εἰ μὴ ἱστορικαὶ μαρτυρίαι διεσκέδαζον πάντα περὶ τούτου διασταγμένον. Θριαμβεύσαντος κατὰ τῶν Δάκων τοῦ Τραϊανοῦ ἠγωνίσαντο ἐν τῇ ἐπιτελεσθείσῃ μονομαχίᾳ ὑπὲρ τοὺς μυρίους μονομάχους (Δίων Κᾶσ. ΕΗ. 15).

Οἱ μονομάχοι ἦσαν ἤτοι αἰχμάλωτοι, δούλοι καὶ καταδίκιοι, ἢ πολῖται ἐλεύθεροι ἐθελουσίως εἰς τὸν ἀγῶνα ἀπεκδυόμενοι. Τῶν κακούργων οἱ μὲν εἰς μονομαχίαν (ad gladium) καταδικασμένοι ὠφείλου ἀποθανεῖν ἐντὸς ἑνιαυτοῦ, οἱ δὲ εἰς ἀγῶνα (ad ludum) ἀπηλλάττοντο ἐνίοτε τῆς καταδίκης τριετίας παρερχομένης· πολῖται ἐλεύθεροι μισθοῦ χάριν μονομαχοῦντες ἐκαλοῦντο αὐτέκδοτοι (auctorati), ὃ δὲ μισθὸς ὃν ἀπεφέροντο auctoramentum ἢ gladiatorium. Πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὸ αἰρετὸν αὐτοῖς ἔργον τοῦτο ὤμνουν τὸν ὃν διετήρησεν ἡμῖν ὁ Περρώνιος ἐξῆς ὄρκον (117) « in verba Eumolpi sacramentum juravimus, unī, vinciri, verberari, ferroque necari, et quicquid aliud Eumolpus jussisset, tamquam legitimi gladiatores domino corpora animasque religiosissime addicimus ». ὃ ἐστὶν « Εὐμόλπω ὀμωμόκαμεν, καίεσθαι, δεσμεύεσθαι, μαστιγοῦσθαι, σιδήρῳ φονεύεσθαι καὶ ὅ,τι ἂν ἄλλο Εὐμόλπος κελεύσει, ὡσπερ γνήσιοι μονομάχοι τῷ δεσπότῃ τὰ τε σῶματα καὶ τὰς ψυχὰς εὐλαβέστατα ἐκδιδόμεθα.

Καὶ ἐπὶ τῆς δημοκρατίας αὐτῆς ἐμονομάχουν ἐλεύθεροι, ἀλλ' οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν κατωτάτων τάξεων τῶν πολιτῶν· ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας ὁμῶς ἐμάχοντο ἐν τῇ παλαιστρᾷ καὶ ἵππεις καὶ βουλευταί, καὶ γυναῖκες, ὅπερ ὁμῶς ἐπὶ τέλους ἀπηγορεύθη ἐπὶ Σεβήρου (« ἐκαλύθη μὴκέτι μῆδεμίαν γυναῖκα μῆδαμῶθεν μονομαχεῖν » Δίων Κᾶσ. ΟΕ 16).

Οἱ μονομάχοι ἐξησκοῦντο εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν ἐν μονομαχοτροφείοις (ludī) ὑπὸ τῶν λεγομένων μονομαχοτρόφων (lanistae). Πάντες οἱ ὑπὸ τὴν ἐπιμελείαν ἐνός μονομαχοτρόφου διατελοῦντες μονομάχοι ἐλέγοντο ὁμοῦ οἰκετεία (familia)· ἦσαν δ' οὗτοι ὅτε μὲν ἰδιοκτησία αὐτοῦ ἐκμισθοῦντος αὐτοῦς τοῖς βουλομένοις μονομαχίαν ποιήσασθαι, ὅτε δὲ ἄλλων δεσποτῶν ἐχόντων αὐτοὺς πρὸς ἑκθεσὴν ἐν ἰδίαις παρ' αὐτῶν ποιουμέναις μονομαχίαις, καὶ παραδιδόμενων ἐπὶ διδάκτροις τοῖς μονομαχοτρόφοις ἵνα γυμνάζωσιν αὐτούς. Τὴν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν τῶν μονομαχοτροφείων εἶχεν ὁ Αὐτοκράτωρ· διεπιστεύετο δὲ τὴν ἄμεσον ἐπιμελείαν αὐτῶν εἰς ἐπίσημόν τινα πολίτην, ὅστις ὠνομάζετο ἐπίτροπος ἢ ἐπιστάτης (procurator ἢ curator) οἱ γυμναζόμενοι ἐμάχοντο ἐν τοῖς μονομαχοτροφείοις ξυλίναις σπάλαις (rudes). Πρὸς κράτυσιν τῆς σωματικῆς εὐεξίας καὶ Ῥώμης τῶν γυμναζομένων, ἐπεμελοῦντο μετὰ πλείστης φροντίδος τῆς διαίτης αὐτῶν· θρεπτικῶν ἐδεσμάτων αὐτοὺς σιτίζοντες (ὄθεν τὸ gladiatoria sagina). Πλείστοι μονομάχοι ἀνετρέφοντο ἐν Ῥαβέννῃ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑγιεινὴν. « Οὕτως γοῦν ὑγιεινὸν ἐξήστασται τὸ χωρίον, ὥστε ἐνταῦθα τοὺς μονομάχους τρέφειν καὶ γυμνάζειν ἀπέδειξαν οἱ ἡγεμόνες (Στραβ. Β. σελ. 213).

Αἱ μονομαχίαι ἐξετελοῦντο ὅτε μὲν ἐν τῷ τόπῳ τῶν νεκρικῶν πυρῶν, ὅτε δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ, τὸ πλεῖστον ὁμῶς ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ. Ὁ τὴν μονομαχίαν ποιούμενος προανήγγελλε ταύτην διὰ δελτίου ἡμέρας τινὰς πρότερον· ἐν τῷ δελτίῳ ἐδηλοῦτο καὶ ὁ ἀριθμὸς, ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μονομάχων. Τὴν ὠρισμένην δὲ ἡμέραν ὠδηγοῦντο ἐν πομπῇ εἰς τὴν παλαιστραν ἀνά δύο τεταγμένοι· ὁ χορηγὸς ἐξήταζεν ἂν τὰ ξίφη αὐτῶν ἦσαν ἀποχρώντως ὀξεία. Τούτων γενομένων ἐξήρχοντο πρῶτον προοιμιακῆς ψευδομάχης (praelusio) μαχομένοι ξίφεσι ξυλίνοις, ἢ ἄλλοις τοιοῦτοις ἔγχεσιν· ὕστερον δὲ, ἅμα τῆς σάλπιγγος ἠχούσης, ἤρχοντο ἀληθῶς μονομαχοῦντες· ὅτε μονομάχος τις ἐπιτρόσκειτο ὁ λαὸς ἐπεφῶναι habet ἢ hoc habet· ὁ ἠττώμενος δὲ κατεβίβαζε τὰς χεῖρας εἰς σημεῖον ὑποταγῆς, ἀλλ' ὁμῶς τὸ μέλλον αὐτοῦ ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν θεατῶν, οἵτινες, εἰ μὲν ἤθελον τὴν σωτηρίαν τοῦ ἠττηθέντος ἐνευον πρὸς τὰ κάτω τοὺς ἀντιχειρας, εἰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐστρεφον αὐτοὺς ἄνω καὶ διέταττον αὐτὸν ἵνα λάβῃ τὸ ξίφος, ὅπερ συνήθως ἐποίουν οἱ μονομάχοι μετὰ μεγίστης εὐσταθείας· ὁ μονομάχος, ὃ ἔχαρίζετο ἢ ζῶν, ἀπελύετο τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπερ ἐλέγετο missio· ὄθεν ἐν ταῖς ἀνευ ἀπολύσεως, εἰτ' οὖν μέχρι θανάτου· Sine missione· μονομαχίας οὐδέποτε ἐρείδοντο τῆς ζωῆς τῶν ἠττωμένων. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς sine missione μονομαχίας ἀπηγορεύθη ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου.

Τοῖς νικῶσι μονομάχοις ἐδίδοτο ὡς βραβεῖον συνήθως κλάδος φοίνικος· ὄθεν ὁ πολλάκις ἀριστεύσας μονομάχος ἐκαλεῖτο πολλῶν φοινίκων μονομάχος « plurimarum palmarum gladiator »· ἐδίδοτο τοῖς τοιοῦτοις ἐτι ἐνίοτε κατὰργύριον. Πρεσβύται μονομάχοι, καὶ ἐστὶν ὅτε οἱ ἐπὶ μικρὸν μονομαχήσαντες, ἀπελύοντο τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ χορηγοῦ, κατ' αἴτησιν τοῦ λαοῦ, δωροῦντες ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν ξύλινον ξίφος, ἐξ οὗ ὠνομάζοντο οἱ τοιοῦτοι ἀ-

τοῦτο, τὸ τοσοῦτον οὐσιώδες καὶ ἀναγκαιότατον καθότι τὰ νοσήματα τῶν παιδῶν εἰσι τὰ συχνότερα καὶ τὰ καθ' ἑκάστην ἐν τῇ πράξει τοῦ ἱατροῦ ἀπαντώμενα. Ἡ ἱατρικὴ Σχολὴ εἶναι ἀξιόπαινος διὰ τὴν πρόνοιαν, ἣν ἔλαβε, νὰ ἀναπληρώσῃ καὶ τὴν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη οὐσιωδεστάτην καὶ ἐπαισθητὴν ταύτην ἔλλειψιν. Εἰς δὲ τὸν Κ. Ὑπουργὸν ἐναπόκειται νὰ ἐνισχύσῃ τὸν ζήλον τοῦ Ὑψηλοῦ τούτου, διορίζων αὐτὸν μετ' οὐ πολὺ ἔκτακτον καθηγητὴν τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν καὶ τῶν γυναικῶν. Συγχαίρομεθα ἀπὸ καρδίας τοῖς φοιτηταῖς τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, οἵτινες ἀπὸ τοῦδε δὲν θέλουσι στερεῖσθαι πλέον τῆς διδασκαλίας τοῦ ἀναγκαιότατου τούτου μέρους τῆς παθολογίας. Εὐχόμεθα δὲ αὐτοῖς νὰ διδάσκωνται πάντοτε ὑπὸ Ὑψηλοῦ τοιοῦτων, οἷος ὁ ἱατρός Κ. Ἀντώνιος Βιτσάρης.

— Πολλὰς περὶ διαφορῶν δημοτικῶν σχολείων ἐλάβομεν ἰδιαιτέρως πληροφορίας, βεβαιούσας τὴν καλὴν αὐτῶν κατάστασιν καὶ τὸ λίαν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τῶν γενομένων ἐξετάσεων αὐτῶν ἐκ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν διευθυνόντων αὐτὰ δημοδιδασκάλων. Αἱ ἰδιαιτερίαι αὐταὶ πληροφορίαι ἐπιβεβαιῶνται καὶ διὰ συμφώνων πρὸς αὐτὰς ἐπισήμων ἐκθέσεων. Νομίζομεν ὅτι θέλομεν ἐνυθῆ προσεχῶς νὰ δημοσιεύσωμεν διὰ συντόμου μὲν, ἀλλὰ σαφούς καὶ ἀρμοδίου τρόπου, ἔλεγχον τῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων τούτων, ὡς καὶ ἐπάξιον ἔπαινον τῶν διευθυνόντων αὐτὰ Κ.Κ. δημοδιδασκάλων κατ' ὄνομα· ἡ προϊσταμένη αὐτῶν ἀρχὴ καὶ ἐξετίμησε τούτους, καὶ πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῇ ἐνεργεῖ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν ταῦτα κεκτημένων, ἐν τῇ εὐθύτητι καὶ δικαιοσύνῃ αὐτῆς.

Ἐκτενεῖς ἐκθέσεις καὶ ἄλλαι πράξεις καὶ ἐκφωνούμενοι λόγοι δημοσιεύονται ἐν παραρτήματι, ὅταν ζητῶσι τοῦτο οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι καὶ συμμορφώνονται πρὸς ὅσα ἄλλοτε περὶ τούτου ἐκηρύξαμεν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Φιλομαθῶν.

Λόγου περὶ δημοτικῶν Σχολείων ὄντος, παρατηροῦμεν ὅτι δικαίον ἐστὶν οἱ κατὰ τόπους δήμαρχοι νὰ φροντίζωσι φιλοτίμως περὶ τῆς τακτικῆς πληρωμῆς τῶν δημοδιδασκάλων, μόλις ἀποζώντων ἐκ τῆς εὐτελοῦς αὐτῶν μισθοδοσίας· ἤθελεν εἶναι καλὸν, πρὸς ἀπαλλαγὴν διδασκάλων τινῶν ἀπὸ δυσκόλων καὶ δυστρόπων δημάρχων, νὰ πληρῶνῃ αὐτοὺς ἀπ' εὐθείας δι' ἰδίου ἐντάλλματος ἢ Κυβέρνησις διὰ τῶν ταμιῶν, καὶ νὰ κρατῆ ἐκ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν περιερχομένων δημοτικῶν χρημάτων τὰς πληρωμὰς ταύτας· διὰ τοῦ μέτρου τούτου θέλει διπλοκασθῆ ὁ ζήλος καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ἡ θέσις αὐτῶν θέλει κατασταθῆ μᾶλλον περιζήτητος. Ἴσως ἡ εὐκολία αὕτη τεθῆ εἰς τὴν παρασκευαζομένην ἐκ τινος χρόνου διόρθωσιν πολλῶν πλημμελῶν πραγμάτων, τούτων μὲν εἰσχωρησάντων βαθμηδόν, τούτων δὲ ἐξ ἀρχῆς ὑφισταμένων ἐν τῇ ὅπως ἔχει διοργανώσῃ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ ἀκρογωνιαίου τούτου λίθου τῆς ἠθικῆς τοῦ ἔθνους διαπλάσεως, ὑπερ ἧς μαρτυρικῶς ἀγωνίζονται οἱ καλοὶ κάγαθοὶ δημοδιδασκαλοὶ. Γενομένων δεκτῶν πολλῶν ἐτοιμαζομένων προτάσεων τοῦ νῦν Διευθυντοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων θέλουσιν ἀρθῆ πολλὰ δυσκολία καὶ οὐσιώδεις καὶ τυπικαί, καὶ ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις θέλω χωρεῖ ὁμαλῶς καὶ ἀποτελεσματικώτερον, ὡς δύναται ἕκαστος νὰ εἰκάσῃ ἐκ τῆς ἐπενεχθείσης βελτιώσεως διὰ τῶν ἕως τοῦ νῦν βαθμηδόν καὶ ἀρμοδίως εἰσχωρησιῶν τροποποιήσεων ἐπιμελείᾳ τοῦ Κυρίου Διευθυντοῦ.

— Τῇ συστάσει τῆς ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου διωρίσθη ὑπογραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ὁ Κύριος Ἰωάννης Ἰατρίδης, μέγχοι τοῦδε βοηθός τοῦ γραμματέως εὐδοκίμως διατελέσας, καὶ ἱκανότητα καὶ πείραν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην κεκτημένος.

Βιβλία Νέα

— Ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Ἐρμουπόλει τῆς Σύρου, τύποις Γ. Μελισταγοῦς, τὸ Β'. μέρος τοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ ἐν Σύρῳ Γυμνασίῳ Κ. Κ. Φαβρικού συνταχθέντος λατινικοῦ συντακτικοῦ· οἱ σπουδασταὶ τῆς εἰς πάντα ἐπιστήμονα ἀναποφεύκτου ταύτης γλώσσης ἔχουσιν ἤδη πλήρες καὶ εὐμέθοδον εἰς αὐτὴν βοήθημα, εἰς οὗ τὴν συγγραφὴν ὠδηγήθη ὁ Κύριος Φαβρίκιος ἐκ πείρας πολυχρονίου διδασκαλίας τῆς γλώσσης ταύτης, εἰς ἣν ἀνέδειξεν ἀριστοὺς ἐπιδόσαντας μαθητάς. Τὸ μὲν πρῶτον μέρος τοῦ συντακτικοῦ τούτου τιμᾶται δρ. 2 I [2, τὸ δὲ δεύτερον δρ. 2, εὐρίσκονται δὲ ἀμφότερα ἐν Σύρῳ μὲν παρὰ τῷ συγγραφεῖ, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῷ Κ. Χρ. Νικ. Φιλαδέλφει.

— Ἐτερον, λίαν τοῖς ἐμπορευομένοις χρήσιμον βιβλίον, ἐξεδόθη ἤδη ἐν Ἀθήναις, ἡ διπλογραφία τοῦ Κ. Γω. Χρυσάνθου, διευθύνοντος τὸ εἰδικὸν λογιστήριον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ διδάσκοντος τὴν διπλογραφίαν ἐν τῷ Βασιλικῷ πολυτεχνίῳ. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπληρώθη καὶ ἐπαινεῖται ὑπὸ τῶν εἰδημόνων καὶ ἡ δημοσιογραφία ἐσύστησεν αὐτὸ δεόντως. Πιστεύοντες ἀσαλεύτως εἰς τὴν περὶ τὴν μάθησιν ταύτην τελείαν ἐμπειρίαν τοῦ Κ. Χρυσάνθου, καὶ τὰς γνώμας τῶν λευκῶν ὑπὲρ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ψῆφον δόντων τριβῶνων περὶ τὰ τοιαῦτα, συτταίνομεν καὶ ἡμεῖς τοῖς χρεῖαν ἔχουσι τὸ ἀγγελλόμενον σύγγραμμα, ἐν πλήρει πεποιθήσει ὅτι ἔσεται ὠφέλιμον αὐτοῖς καὶ κατὰ πολὺ τῶν 6 δραχμῶν, ἀνθ' ὧν μετρίως τιμᾶται, ἀξιώτερον.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τοῦ δήμου Ἀθηναίων

Περὶ τοῦ φιλέλλητος Φαβιέρου.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.

Ἐδοξε τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων. Ἐπειδὴ Κάρολος Φαβιέρου ὁ στρατηγός, τὸ γένος Γαλάτης, ἀνὴρ ἀγαθὸς γενόμενος κοινῇ τε περὶ ξύμπασαν τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἰδίᾳ περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, ἄλλα τε πολλὰ αὐτὸν εὐηργέτηκε, καὶ δὴ καὶ τῆς ἐν ἄστει φρουρᾶς ὑπὸ τῶν πολεμίων πιεζομένης, ἄτε τῶν ἐφοδίων ἐπιτελειοπέτων αὐτῇ, νύκτωρ μεθ' ὀπλιτῶν εἰσβιασάμενος, τοξευμάτων δαφιλεῖ χορηγία ἀσφαλῆ τὴν ἀκρόπολιν ἀπειργάσατο, καὶ αὐτῆς ἐκθύμως προαγωνισάμενος, αἴτιος σωτηρίας τῇ πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἐγένετο· ἀγαγεῖν μὲν αὐτῷ δημοτελεῖ ἐπικηδεῖον ἐορτὴν ἐν Ἀκροπόλει οὗ ἤριστευσε, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγορευσαὶ τὸν ὃ ἂν ὁ δῆμος ἐπιτρέψῃ, μνεῖαν τῆς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ, καὶ τῶν ὧν ὑπηρετήκει τῷ δήμῳ, ποιούμενον· καταθεῖναι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα τὸν δήμαρχον ἐς τὸ κοινὸν ἀρχεῖον τοῦ δήμου, καὶ ἀντίγραφα αὐτοῦ πέμπειν τοῖς συγγενέσιν, ἵνα ὁ δῆμος φανερὸς γένηται χάριτος μεμνημένος πρὸς τοὺς εὐνοὺς αὐτῷ διατετελεκότας.

Εἰς λόγος ἔτι περὶ Φαβιέρου.

Καὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐν ἡ διέμεινεν ὁ Φαβιέρου ὑπερασπίζων τὰ μνημεῖα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν νεωτέρων, ἠκούσθη φωνὴ εὐγλωττος τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ πανηγυρίσαντος τὸν Φιλέλληνα.

Ἄλλ' ἀνωτέρα καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τῆς τοῦ Παράσχου ὀμιλήσαντος μετ' αὐτὸν καὶ τῆς τοῦ Καρατσᾶ καὶ τῶν πανηγυρικῶν λόγων οὗς τὸ ἔθνος ἐξεφώνησεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὰς ἐπικηδείους τελετὰς ὧν προῆρχεν ὁ φιλέλληνα καὶ ἀγαθὸς φρουράρχος Θουρέτος, ὁ διὰ τὸν ἀκραιφνῆ ἑλληνισμόν αὐτοῦ ἀγαπώμενος παρ' ἡμῶν, ἐστὶ τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα τῆς ἐν Τροιζίνι ἐθνικῆς Συνόδου. Τοῦτο προτάσει τοῦ καλοῦ Σπυρίδωνος Σκούφου καὶ ἀδρωγῆ τοῦ Ἰωάννου Κωλέτου καὶ τοῦ Γρηγορίου Σούτσου ἀγορευσάντων ἐν αὐτῇ συνέθετο ἡ Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Σύνοδος.

» Ἐπειδὴ ὁ Γάλλος Συνταγματάρχης Φαβιέρου ἀγαθὰ φρονῶν
 » ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ζήλῳ ἐνθέρμῳ ἐκκαίόμενος καὶ ἐργῶ τὴν
 » γνώμην ἐπιδεικνύμενος, φέρων ἐνέβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγ-
 » ματα, παντοίαν επαγγελόμενος τὴν ὑπεράσπισιν, καὶ συνα-
 » γωνιζόμενος τὸν ἱερόν ἀγῶνα τῆς πατρίδος, δέδοκται παντὶ τῷ
 » ἔθνει εὐγνωμονοῦντι, εἰσποιήσασθαι τὸν ἄνδρα καὶ μέλος τοῦ
 » ὄλου ἀναδειξάι. Τούτου ἐνεκα ἡ Ἐθνικὴ Γ'. τῶν Ἑλλήνων Συνέ-
 » λευσις ἀσμένως ἀποδεχομένη τὴν προσφορὰν καὶ πολιτογρα-
 » φοῦσα αὐτὸν ἀληθῆ Ἑλληνα καὶ πολίτην τῆς Ἑλλάδος, κοινω-
 » νὸν τῶν νόμων καὶ συμμετόχον πάντων τῶν πολιτικῶν δικαιο-
 » μάτων, ἀναγνωρίζει, διὰ τοῦ προσφερομένου αὐτῷ ἐπισήμου
 » τοῦδε εγγράφου ».

« Τὴν 5 Μαΐου 1827 ἐν Τροιζίνι. »

(Ἐκ τοῦ Ἡλίου).

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Δ. ΑΘ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ.

(Ὅδος Αἰόλου ἀριθ. 337)